

paa Hundene, idet den gaaer paa Gaden, kan see, om dens Berettigelse er indfriet eller ikke; thi det er ikke nok, at man ved at lægge en Mundfury paa Hundene forhindrer den fra at bide Folk, men man maa ogsaa gaae videre, man maa ogsaa forhindre Hundenes store Antal for at gjøre Veien tilgængelig eller brugbar for de Folk, der skulle passere den. Jeg indrømmer, at det er et meget vanskeligt Dilemma, man er kommet i, saalænge ikke den Hundesyge, jeg mener ikke hermed den farlige Sygdom, som ellers er betegnet med dette Navn, men den Sygdom, som Folk have til at holde Hunde, er hørt betydeligt op. Saalænge Folk ikke kunne bringe deres Hundesjærlighed som Offer for en virkelig velforsaaet Mennekesjærlighed — men at vente det af Søderne, skal der Tid til — maae vi hjælpe os igjennem med Evangs midler, indtil Søderne gjøre saadanne overflødige. Vi have mange Leiligheder, hvor saaledes den Gnes Vel bliver mindre agtet af den Anden, blot for en saadan Tilboieligheds, en saadan Nydelsesbygges Skyld; det er det Samme, som med Tobaksrøgning, naar man kjører i offentlige Behikler, man veed, hvor vanskeligt det er at faae den affkaffet, man veed jo, hvor hyppigt der skeer Misbrug deraf. Det samme er Tilfældet med Hundene. Det er Mennekesjærligheden, som ikke er stor nok, det er Agtelsen for Ræsten, som ikke er stor nok og som bliver overvunden af en saadan Kjærlighed til en eller anden Nydelse igjennem et Dyr eller en Ting. Saalænge Søderne ikke kunne rette det, saa maa Lovgivningen rette det. Jeg har ikke Noget imod, at Lovgivningen med Nytte ogsaa kan træde til paa Landet; den har ikke gjort det denne Gang, den vil maaskee gjøre det næste Gang. Ogsaa paa Landet er den Art Hundesyge meget for stor, ogsaa paa Landet er der en meget for stor Tilboielighed til at holde Hunde. Naar man saa siger, at ved at beskaffe Hundene paa Landet, træder man den Fattige for nær, saa siger jeg, at den, som paa Landet ikke til sin Bedrift nødvendigviis maa holde en Hund, — Lænehundene behøve ikke at løbe omkring med deres Mærke paa —, han er i Gården ikke fattig; den,

der kan lade sin Hund spise sin Mad, han har ikke selv Trang til Mad. Der kan være en blind Mand, som kan lade sig lede af sin Hund, der kan være en Mand, der gaaer saa seent hjem fra sit Arbejde om Aftenen, at han behøver en Hund, som er vagtsom og maaskee kan være ham til Hjælp og Understøttelse, men han kan holde sin Hund bunden, indtil det Dieblif kommer, han bliver angreben, han kan ligegodt give den løs fra sig, naar han kommer i Nærheden af noget Faretruende, han kan slippe den, naar han virkelig bliver angreben. De bundne Hunde bør ikke komme under Beskaffningen, men af de frit omløbende Hunde er der paa Landet upaatvivlelig mange for mange. Naar man udregner det, som de æde, skal man see, at det i Aarets Løb ikke er saa lidt, og sammenligner man det med den Nytte, de gjøre, saa er den forholdsviis ringe. Naar man fremdeles siger, ja, men de opspise Livet for Menneket, derved, at det i Hundene har en Ven i Verden, saa vil jeg indrømme, at det undertiden kan være Tilfældet; men det er sjældent, og det er sørgeligt, at Menneket ikke skal kunne have Menneker til Gjenstand for sine Følelser, men nødvendigviis maa finde sin Tilfredsstillelse i at omfavne Hundene.

Bregendahl: I Anledning af den høitærede Justitsministers Udtalelse skal jeg indskrænke mig til at anføre, at den af ham paabe-raabte Resolution af 1815 ikke er mig bekendt, men jeg nærer nogen Tvivl om, at den kan have en saa udstrakt Betydning, som jeg maa antage, at den høitærede Minister tillægger den, naar jeg seer hen til Placaten af 29de October 1824, som indfører Hundeskat i Kjøbstæderne, idet denne Placat i de for den anførte Grunde udtrykkelig gaaer ud fra, at Placaten af 1815 for Kjøbenhavns Bedkommende ikke er anvendelig udenfor Kjøbenhavn.

Justitsministeren: Jeg erindrer ikke i Dieblifket Resolutionen af 1815, men det er ganske vist, at der er en saadan, som bemyndiger Amtmændene til at sætte den første Deel af Placaten af 4de Decbr. 1815 i Kraft. Om den indrømmer Amtmændene at sætte Bestemmelsen i den første Deel af Pl. af 4de